

Шеста година
57 број
Anul 6, Numărul 57

25 April 2006
25 Aprilie 2006

MACEDONEANUL МАКЕДОНЕЦОТ

*Asociația Macedonenilor din România
Друштвото на Македонците од Романија*

ХРИСТОС ВОСКРЕСНА!

CRISTOS A ÎNVIAT!

ИСТОРИЈАТА И ЗНАЧЕЊЕТО НА ВЕЛИГДЕНСКИТЕ ПРАЗНИЦИ

И покрај тоа што многу луѓе ширум светот и денес го прославуваат Велигден, можеби најстариот празник во историјата, малку се тие кои ја познаваат семнификацијата на празникот, за многумина Велигден значи една прилика за прослава, за празнување, една можност за полни маси со јадење и пиене.

За прв пат Велигден бил празнуван пред околу 3400 години (1400 пред Христос), момент кога евреите го напуштиле Египет со помош на Господ. Во Стариот Завет можеме да најдеме инструкции за дадени од Господ за прославувањето на Велигден во времето на Мојсије. Со повод Велигден античките Евреи си спомнувале дека Господ ги спасил од ропството под кое биле во Египет.

Со самото појавување на Христијанството, Господ ја обновува врската преку својот син, Месијата Исус, врска која не е само со евреите туку и со сите народи кои сакаат да примат прошка на гревовите преку жртвата на Исус Христос.

Старото верување стоеше во базата на јагнешката крв од јагнето кое било жртвувано за Велигден по заповедта дадена од Господ. По повод пребегнувањето од Египет, кога првпат го прославили Велигден, сите Евреи требале да земат по едно јагне и да го жртвуваат. Потоа со јагнешката крв ги премачкале рамките на кукните врати. Следната вечер, ангелот на мртвите пратен од Господ, поминал низ Египет и ги убил сите првородени деца на египќаните чии кукни врати не биле премачкани со јагнешка крв. Јагнешката крв нудеше гаранција, еден видлив знак преку кои верниците даваа до знаење дека верниците сериозно го сватиле опоменувањето од Бога.

Во новиот завет јагнето било жртвувано преку Спасителот Исус, а пак крвта која течела на крстот била откупничката крв.

На тајната вечера, таа вечер кога бил предаден од Јуда, пред да биде заробен, Исус Христос го институира, празникот Велигден по новиот тестамент, по заповедта која му била дадена од Бога.

Празнувајќи го Велигден сите Христијани си припомнуваат за цената платена за откуп на нашето ропство од гревот.

По повод Велигденските празници една од главните активности на сите домаќинки е бојадисувањето на јајца, на големо задоволство на децата но и на постарите. Јајцето е симбол на плодноста, на обновувањето и на нов циклус на живот. Во секоја фамилија постои по еден специјалист за бојадисување јајца и за нивно шарање, за што треба да се има посебни познавања на специфични техники, едните пренесени од колена на колена стотици или илјадници години.

Во прастари времиња се користеле, природни бои, овие користејќи и ден денес често. На тој начин се користела и се користат за бојадисување во црвено малините, софранот и боровинките, за жолта и портокалова боја се користело – луспи од кромид, од ореви, семки од целинар и кимион, за зелена боја лисја од

ISTORIA ŞI SEMNIFICAȚIA SĂRBĂTORII PAȘTELUI

Deși mulți oameni din diverse părți ale lumii sărbătoresc și azi Paștele, poate cea mai veche sărbătoare din istorie, puțini sunt cei care-i cunosc semnificația, pentru mulți Paștele însemnând numai un prilej de aniversare, de sărbătoare, un prilej de mese bogate cu multă mâncare și băutură.

Pentru prima dată Paștele a fost sărbătorit acum în jur de peste 3400 de ani (cu 1400 de ani înainte de Hristos), moment în care evreii au părăsit Egiptul cu ajutorul lui Dumnezeu. În Vechiul Testament putem găsi instrucțiunile date de Dumnezeu pentru sărbătorirea Paștelor în timpul lui Moise. Cu ocazia Paștelui, evreii din antichitate își aminteau de faptul că Dumnezeu i-a salvat din robia în care se aflau în Egipt.

Odată cu apariția creștinismului, Dumnezeu a reînnoit legământul prin Fiul Său, Iisus Mesia, legământ care nu mai este făcut doar cu evreii ci cu toate popoarele care vor să primească iertarea păcatelor prin jertfa lui Iisus Hristos.

Legământul cel vechi purta sigiliul sângelui unui miel care trebuia sacrificat de Paști după instrucțiunile date de Dumnezeu. Cu ocazia fugii din Egipt, când au sărbătorit prima dată Paștele, toți evreii trebuiau să ia un miel și să îl sacrifice. Apoi cu sângele mielului au uns tocurele ușilor de la case. În noaptea următoare, îngerul morții, trimis de Dumnezeu a trecut prin Egipt și a omorât toți primii fii născuți ai egiptenilor din casele care nu aveau pe tocurele ușii sângele mielului. Sângele mielului oferea o garanție, un semn vizibil prin care credincioșii dădeau de înțeles că au luat în serios avertismentul Domnului.

În Noul Testament Mântuitorul Iisus, iar sângele lui care a curs pe cruce este sângele răscumpărător.

La „Cina cea de Taină”, în noaptea când a fost trădat de Iuda, înainte de a fi arestat, Iisus Hristos a instituit sărbătoarea Paștelui după Noul Testament, după porunca ce i-a fost dată de Dumnezeu.

Sărbătorind Paștele, toți creștinii își amintesc de prețul care a fost plătit pentru răscumpărarea noastră din sclavia păcatului.

Cu ocazia sărbătorilor de Paști una din cele mai importante preocupări a gospodinilor este vopsirea ouălor, spre bucuria copiilor dar și a celor vârstnici. Oul este simbolul fecundității, al reînnoirii și începutul unui nou ciclu de viață. În fiecare familie a existat și există câte un „specialist” în vopsitul ouălor și încondeiatul acestora, care necesită cunoașterea unor tehnici speciale, unele transmise din generație în generație de sute sau chiar mii de ani.

În timpurile străvechi pentru vopsitul se foloseau coloranți naturali, aceștia folosindu-se destul de des și azi. Astfel se foloseau și se mai folosesc și azi pentru vopsitul în roșu zmeură, afinele și sofranul, pentru culoarea galben și portocaliu – cojile de ceapă, cojile de nucă, semințele de țelină și chimionul, pentru culoarea verde, frunzele de spanac, pentru culoarea castaniu frunzele și lemnul de nuc și semințele de mărar.

Unul din cele mai spectaculoase aspecte, care

спанак, за костенова боја листови и кората од орев и семки од копар.

Еден од најспектакуларните аспекти, каде е неопходно и од особено познавање и искуство е шарањето на јајцата или нивното накитување со различни мотиви кои можат да бидат цветни, антропоморфни и зооморфни, преку употребата на една шара најчесто реализирана од страна на специјалистот за декорација на јајцата.

Надвор од шарата за украсување на јајцата се користат лисја од магданос или бело либје или било какви листови кои се појавиле.

Треба да се напомене фактот дека мотивите со кои се украсувале јајцата и кои постанувале симболи, биле инспирирани од околината, од флората и фауната специфична за зоната каде што живееле тие кои го празнувале Велигден, на тој начин кај нас кај романците посебно семантиката на шарените јајца претставува доказ за опстојување на овие краеве.

Бои во кои претежно се бојадисуваат јајцата се црвена, жолта, потоа портокалова и зелена секоја имајќи различно значење.

Во зависност од духовноста на секој народ, од претходните верувања на Христијанството произлезени од специфичниот начин на живот, празнувањето на Велигден се разликува од еден кај друг народ, и покрај тоа што сите Христијани го слават овој настан.

Обичајот да се бојадисуваат јајца на почетокот на пролетта и да им се даруваат на ближните постоел пред појавувањето на Христијанството. Бездруго враќањето во живот, обновувањето на природата, е празнувано од страна на египќаните со бојадисување на јајцата во црвена и зелена боја, кои ги дарувале на ближните, обичај кој постои и денес. Во Германија, младите девојки бојадисуваат и украсуваат јајца, кои потоа им ги понудуваат на момчињата кои им се допаѓаат, а пак секој маж на пријателите им подарува бојадисани и украсени јајца на своите пријатели. Кралевите на Франција им подарувале на своите Дворски симпатии позлатени јајца со повод Велигден.

Уште во најстари времиња, славоните на територијата на Украина ги бојадисувале и украсувале јајцата прославувајќи го доаѓањето на пролетта. Кај Ирците бојадисаните и украсените јајца се конзумираат во раните утрински часови на Велигден, ставајќи на тој начин крај на долгиот пост.

Во целата Христијанска традиција, јагнето е симболот на Исус. Почнувајќи од 9 век, јагнето постана едно од основните специјалитети кои се наогале на Велигденската трпеза на Папата од Рим.

Поврзано со поминувањето на времето кое е неповратно и вечно преку преродбата и Воскресението на природата во секоја година, првите џебни часовници имале форма на јајце.

Без разлика кои се Велигденските обичаи, овие имаат едно единствено значење, и тоа Воскреснувањето на Господ Исус Христос, симболот на животната преродба со самото доаѓање на пролетта.

Велигден значи собирање на сите македонци на црква, и облечени не било како туку во нови алишта и со нови обувки. На црква се слуша светата литургија и се кружи околу црквата. Откако сите ќе земат светло од на црква веселбата продолжува дома, во секое домаќинство каде се поставува богата маса со многу јадења подготвени со

необидно и o deosebită pricepere și îndemânare îl constituie încondeierea sau împodobirea ouălor cu diferite motive care pot fi florale, antropomorfe și zoomorfe, prin folosirea unui condei, de cele mai multe ori realizat de către „specialistul” în decorarea ouălor.

În afară de condei, prin tehnici speciale se folosesc frunze de diferite plante, la noi cum ar fi frunza de cucută ori de pătrunjel sau oricare dintre frunzele care au apărut.

Trebuie menționat faptul că motivele cu care erau împodobite ouăle și care deveneau simboluri, erau inspirate din mediul înconjurător, din flora și fauna specifică zonelor în care trăiau cei care sărbătoreau Paștele, astfel că mai ales la noi la români și semantica ouălor încondeiate constituie dovezi de continuitate pe aceste meleaguri.

Culori preferate pentru vopsirea ouălor erau roșul și galbenul, apoi portocaliul și verdele, fiecare având semnificații diferite.

În funcție de spiritualitatea fiecărui popor, de credințele preexistente creștinismului generate de modul specific de viață, sărbătoarea Paștelui este diferită de la un popor la altul, deși întreaga creștinătate celebrează același eveniment.

Obiceiul de a vopsi ouă odată cu venirea primăverii și a le dăruii persoanelor apropiate a existat dinainte de apariția creștinismului.

În întreaga tradiție creștină, mielul este simbolul lui Iisus. Începând din secolul al IX-lea, mielul a devenit unul din principalele feluri de mâncare ce se regăseau pe masa de Paști a Papei de la Roma.

Legat de trecerea timpului care este ireversibil și etern prin renașterea și învierea naturii în fiecare an, primele ceasuri de buzunar aveau formă de ou.

Indiferent care sunt obiceiurile de Paști, acestea au o singură semnificație și anume aceea a învierii Domnului Iisus Hristos, simbolul renașterii vieții odată cu venirea primăverii.

La macedonenii din România, obiceiurile de Paști se țin cu sfințenie. Săptămâna Patimilor odată începută este interzisă orice dispută, folosirea de cuvinte grele, ocărătoare. De-a lungul ei se postește, fiecare după puterea sa. Joia Mare pentru macedonenii din România este ziua când se duc la biserică miei care vor fi sacrificați pentru ca preotul să dea cu apă sfințită peste ei și să le facă un semn roșu. Tot joia se roșesc ouăle. Obiceiul este ca femeile din fiecare gospodărie să atârne într-o sită

sau ciur în locul unde pătrunde prima dată Soarele în casă, unu, două sau trei ouă. În cazul în care gospodina dorește să aibă ouă și de alte culori, acestea se colorează după apusul soarelui. Mielul nu se taie decât în Vinerea Patimilor sau Vinerea Mare fiind ziua răstignirii lui Isus Cristos pe cruce. Această zi este zi de post negru fără apă, numai cu pâine nedospită și sare, unele persoane mâncând stând în picioare. În această zi se trece pe sub mesele rânduie în biserici, de trei ori. Sâmbăta Mare odată venită pune la încercare pe orice gospodină și femeie din comunitatea macedoneană. Bucatele trebuie preparate dar nu și gustate. Specific macedonenilor pentru Sfânta Sărbătoare de Paște este ciorba de gighiri (din organele mielului). Ouăle roșite se mănâncă numai cu praf subțire de schinduf alături, dacă se face baniță (pasca cum este cunoscută la români) ea se face cu brânză sărată sub formă alungită și împletită sau rotundă ca un soare.

Sfânta Sărbătoare de Paști, înseamnă adunarea tuturor macedonenilor la biserică, și nu oricum, ci îmbrăcați și încălțați cu lucruri noi. La biserică se ascultă slujba și se dă

големо задоволство. Светлината земена од на црква не се гаси, туку таа се става на прозорецот, за да му го осветли патот на тој кој штотуку воскресна кон небото. Во некои месности се пали оган во дворовите или во црквените дворишта за да тие ги водат душите на покојните кои преминаа во вечноста и се упатуваат накај царството небесно. Од сега па натаму сите се среќаваат со поздравот: Христос воскресна! И треба да се одговори: Навистина Воскресна! Во првиот ден од велигден децата почнуват да коледуваат од кука на кука и да пеат песни за велигден.

Константин Кашлару

РАБОТНА ПОСЕТА НА ПРАТЕНИЧКАТА ЛИАНА ДУМИТРЕСКУ ВО МАКЕДОНИЈА

Во периодот 26-29 март 2006, на покана на госпога Цветле Јанеска, претседателка на парламентарната група за соработка со Романија од кадарот на Парламентот на Република Македонија, имаше официјална посета во Скопје на една парламентарна делегација, предводена од страна на пратеник Лиана Думитреску, претседател на парламентарната група за соработка со Република Македонија од кадарот на Парламентот на Романија.

Целта на посетата беше заедничката желба на двете страни за продолжување на досегашната соработка, на сите нивоа, а особено интензивирање на релациите и размена на билатерални парламентарни посети помеѓу двете земји, на специјални комисији, подвлекувајќи ја желбата на романската страна да го пренесе искуството стекнато во текот на подготовките за влегување во Европската Унија, како и особената значајност на парламентарната дипломатија во промовирањето на Македонско-романска соработка во многу домени.

Романската парламентарна делегација беше сосавена од: госпога пратеник Лиана Думитреску, претседател на групата за соработка со Република Македонија (Парламентарна група на националните малцинства), која истовремено е и потпретседател на Друштвото на Македонците од Романија, господинот пратеник Виорел Ракочану, потпретседател на парламентарната група за соработка (Парламентарна група ПД), како и господинот пратеник Хориа Виктор Тома, секретар на групата за пријателство (Парламентарна група ПНП). Романската парламентарна делегација беше придружена за време на официјална посета на Скопје од госпога Кармен Гулин, експерт во генералната дирекција за надворешни релации и протокол, во својство на секретар на делегацијата.

Запрашана како се одвиваше оваа посета, господат пратеник Лиана Думитреску ни го даде следниве информации:

► Во програмата на посетата беа вклучени следните моменти: приемот на делегацијата од страна на господинот Лупчо Јордановски, претседател на Парламентот на Република Македонија, една средба со госпога Цветле Јанеска претседател на парламентарната група за соработка со Романија, и со членови на групата, и срдеби со претставници на парламентарните групи од собранието на Република Македонија (СДСМ, ДУИ, ВМРО-НП, ЛДП, ВМРО-ДПМНЕ, ДПА, ЛП, ЗНП), една средба со господата Каролина Ристова Астерут, претседател на комисијата за европски прашања, и со членови на комисијата, и една средба со господинот Јусуф Ариф, потпретседател на комисијата за надворешна политика, и со членовите на комисијата. Истовремено во работната програма беше вклучено и едно патување во Охрид и Струга.

► За време на целата посета, романската делегација беше придружена од Госпога Цветле Јанеска, претседател на парламентарната група за соработка со Романија, од господин Тихомир Илиевски, амбасадор на Република Македонија во Букурешт, од господинот Василе Лека В.Д амбасадор, шеф на романската дипломатска мисија во Скопје, како и од господинот

ocolul locașului sfânt. După ce cu toții au fost la biserică și au luat lumină, sărbătoarea se continuă acasă, în fiecare gospodărie unde se pun mese întinse pline cu bucate gătite cu drag și sărg. Lumina luată din biserică nu se stinge, ea se pune în geam să lumineze calea celui care tocmai a înviat spre înaltul cerului. În unele comunități, se aprind focuri în grădinile caselor sau ale bisericilor pentru ca ele să ghideze sufletele tuturor celor ce au trecut în neființă și se îndreaptă spre împărăția cerului. De acum înainte toată lumea se întâmpină cu salutul: Hristos voscresce ! (Cristos a înviat !) și trebuie primit răspunsul: Vistina voscresce ! (Adevărat a înviat !). În Prima zi de Paști, Duminică, copii încep să colinde din casă în casă și să făcă urări de Paște.

Constantin Cășlaru.

VIZITA DE LUCRU A DEPUTATEI LIANA DUMITRESCU ÎN MACEDONIA

În perioada 26 - 29 martie 2006, la invitația doamnei Cvetle Janeska, președintele Grupului parlamentar de prietenie cu România din cadrul Parlamentului Republicii Macedonia, a avut loc vizita oficială la Skopje a unei delegații parlamentare, conduse de către deputat Liana Dumitrescu, președintele Grupului parlamentar de prietenie cu Republica Macedonia din cadrul Parlamentul României.

Scopul vizitei l-a constituit dorința comună de continuare și aprofundare a colaborării de până acum, la toate nivelurile și, în special, de intensificare a relațiilor și schimburilor de vizite parlamentare bilaterale dintre cele două țări, dintre comisiile de specialitate, subliniindu-se voința părții române de a împărtăși din experiența acumulată pe durata pregătirilor de aderare la Uniunea Europeană, precum și rolul deosebit al diplomației parlamentare în promovarea cooperării româno-macedonene în multiple domenii.

Delegația parlamentară română a fost compusă din: doamna deputat Liana Dumitrescu, președintele Grupului de prietenie cu R. Macedonia (Grupului parlamentar al minorităților naționale), care este în același timp și vicepreședintele Asociației Macedonenilor din România, domnul deputat Viorel Racocanu, vicepreședinte al Grupului de prietenie (Grupul parlamentar PD), precum și domnul deputat Horia-Victor Toma, secretar al Grupului de prietenie (Grupul parlamentar PNL). Delegația parlamentară română a fost însoțită, în vizita la Skopje, de doamna Carmen Gulin, expert în cadrul Direcției generale de relații externe și protocol, în calitate de secretar al delegației.

Întrebată cum anume a decurs această vizită Liana Dumitrescu ne-a oferit următoarele informații :

► În programul vizitei au fost incluse următoarele momente: primirea delegației române de către domnul Ljupco Jordanovski, președintele Parlamentului Republicii Macedonia, o întâlnire cu doamna Cvetle Janeska, președintele Grupului parlamentar de prietenie Macedonia-România, și cu membri ai Grupului, întâlniri cu reprezentanții Grupurilor parlamentare din Adunarea R. Macedonia (SDSM, DUI, VMRO-NP, LDP, VMRO-DPMNE, DPA, LP, ZNP), o întâlnire cu doamna Karolina Ristova – Asterut, președintele Comisiei pe probleme europene, și cu membri ai Comisiei, precum și o întâlnire cu domnul Iusuf Arifi, vicepreședintele Comisiei de politică externă, și cu membri ai Comisiei. Totodată, programul vizitei a cuprins și o deplasare în localitățile Ohrid și Struga.

► Pe tot parcursul vizitei în R. Macedonia, delegația română a fost însoțită de doamna Cvetle Janeska, președintele Grupului parlamentar de prietenie Macedonia-România, de domnul Tihomir Ilievski, ambasadorul Republicii Macedonia la București, de domnul însărcinat cu afaceri a.i Vasile Leca, șeful misiunii diplomatice române din Skopje, precum și de domnul Rexhep Prekopuca, secretarul Grupului parlamentar de prietenie

Рецеп Прекопуца секретар на парламентарната група за пријателство со Романија.

► Во кадарот на разговорите помеѓу двете парламентарни групи за соработка, романските парламентарци ја подвлекоа потребата за многу поинтензивна економска македонско-романска соработка. Се потврди дека, за жал, дека се регистрира еден пад и покрај тоа што реални услови за размена постојат, но неискористени во оваа насока. Билансот на комерцијалната размена помеѓу двете земји не е во корист за Република Македонија, и покрај тоа што таа има еден огромен потенцијал но за жал неискористен. Така Што на датата 31.12.2005, тоталниот волум на комерцијална размена на Романија со Република Македонија беше од 64,4 милиони американски долари од кои извоз 60,1 милиони американски долари и увоз од 4,3 милиони американски долари, солдото станувајќи 55,8 милиони американски долари во полза на Романија.

► Културната соработка беше едно друго прашање дискутирано на средбата помеѓу двете парламентарни групи за соработка. Во оваа насока романската страна напомна за веќе постоечкиот договор во овој домен, кој и покрај тоа што тешко функционира сепак функционира и ја нагласи значајноста на овој домен на соработка, покажувајќи дека културните размени досега си го кажале својот збор, а пак прифатливоста на романското општество кон Република Македонија во последните три години е остено подобрена. На тој начин романската страна се произнесе со конкретни предлози за интензивирање на културните размени преку организирање на манифестации поврзани за Република

Македонија-România.

► În cadrul discuțiilor dintre cele două Grupuri parlamentare de prietenie, parlamentarii români au subliniat necesitatea unei colaborări româno-macedonene mult mai intense în vederea mării volumului de schimburi economice. S-a afirmat că, din păcate, se înregistrează un nivel scăzut al schimburilor deși există posibilități reale, dar nefructificate în acest sens. Balanța schimburilor comerciale dintre cele două țări nu este favorabilă Macedoniei, deși aceasta deține un potențial însemnat, dar nevalorificat. Astfel, la data de 31.12.2005 volumul total al schimburilor comerciale ale României cu Macedonia a fost de 64,4 milioane dolari SUA, din care exportul a fost de 60,1 milioane dolari SUA și importul de 4,3 milioane dolari SUA, soldul fiind de 55,8 milioane dolari SUA în favoarea României.

► Colaborarea culturală a fost un alt subiect al discuțiilor desfășurate în cadrul întâlnirii celor două Grupuri parlamentare de prietenie. În acest sens, partea română a amintit de Programul de colaborare existent deja în acest domeniu, care „deși funcționează greoi, funcționează totuși”, și a accentuat importanța acestui domeniu de colaborare, arătând că schimburile culturale avute până acum și-au spus cuvântul, iar percepția societății românești în legătură cu R. Macedonia este mult îmbunătățită în ultimii 3 ani. Astfel, partea română a venit cu propuneri concrete de intensificare a schimburilor culturale prin organizarea unor manifestări legate de R. Macedonia în România și de România în R. Macedonia. Au fost

Македонија во Романија и за Романија во Република Македонија. Во оваа прилика беа спомнати два настани кои ќе се одржат во Романија поврзани за Република Македонија и тоа: присуството во Романија и лобито на романската телевизија кое ќе му се прави на македонскиот претставник на конкурсот Еуровизија, како и учествувањето на фестивалот Златно Славейче на една серија манифестации организирани во Романија, заклучно со снимање на еден спектакол во студијата на ТВР.

► Фактот дека во Парламентот на Романија постои еден претставник на македонското малцинство ги изразува домакините.

► Се докажа дека нашите земји имале и имаат исти приоритети во патот кој треба да се помине за интегрирање во евроатланските и европските структури. Со оваа прилика македонската страна се заблагодари на романската страна за поддршката дадена и побара продолжување на поддршката и по 1 јануари 2007 година за влез во НАТО и ЕУ како и сите интернационални организации од кои Романија веќе е дел. Истовремено беше нагласена желбата на нашите домаќини за потпишување на колку повеќе договори за соработка со Романија. Во најразлични домени со висок потенцијал (земјоделство, еколошка трговија, хемиска индустрија, металургија, енергетска индустрија, конструкции итн), како и желбата за редесирање на економскиот баланс, нефаворабилна

amintite cu această ocazie, două dintre manifestările culturale legate de R. Macedonia care urmează să aibă loc în România, și anume: prezența în România și lobby-ul la Televiziunea română care se va face reprezentantului macedonean la concursul Eurovizion, precum și participarea Festivalului „Zlatno Slaveice” la o serie de manifestări organizate în România, inclusiv înregistrarea în studiourile TVR a unui spectacol.

► Faptul că în Parlamentul României există un reprezentant al minorității macedonene a bucurat mult partea gazdă.

► S-a convenit că țările noastre au avut și au aceleași priorități de parcurs în drumul pentru integrarea în structurile euro-atlantice și europene. Cu acest prilej partea macedoneană a mulțumit părții române pentru susținerea acordată și a cerut continuarea sprijinului și după 1 ian. 2007 pentru accesarea în structurile NATO și UE, precum și în cadrul tuturor organizațiilor internaționale din care România face parte. Totodată, a fost evidențiată dorința gazdelor de a semna cât mai multe tratate de colaborare cu România, în diverse domenii cu potențial ridicat (agricultură, comerț ecologic, industria chimică, industria metalurgie, industria energetică, construcții, etc), precum și dorința de redresare a balanței economice, nefavorabilă în acest moment R. Macedonia.

во моментот за Република Македонија.

► Средбата на парламентарната група за соработка од Романија со Република Македонија со претседателите и членовите на комисиите за надворешна политика и европски прашања се одвиваше во една крајно топла и пријателска атмосфера. Романската страна уште еднаш потврди дека релациите и соработката помеѓу двете земји одсекогаш се пријателски, искрени, длабоки и присутни во сите домени на јавниот живот во Романија, а пак Република Македонија учива во подршката на Романија во нејзините активности за постигнување на своите цели.

► Романската страна ја нагласи и значајноста на договорот ЦЕФТА за Република Македонија, кој нуди можност за слободна трговска размена во зоната на источна Европа и кој претставува една добра можност за влез и соработка на европскиот Пазар, како и за поголема соработка и развој на економските релации.

► Истовремено романските парламентарци покажаа дека многу е значајно, без оглед кој се наоѓа на власт, политика за интеграција треба да биде постојана и поддржана од владата, како и неопходноста за постоење на еден заеднички глас на политичката класа во европската проблематика. Беше повторена подготвеноста на романската страна за поддршка во домените во кои се има интерес, во практичните домени, како и за подготвеноста за прифаќање на искуството од страната на домаќините.

► Романската страна потенцираше дека Романија (која една бројна популација) по 1 јануари 2007, кога ќе постане рамноправна членка на Унијата, ќе има една привелигирана позиција во Унијата, како и силен глас. Тогаш, Романија ќе има една друга позиција како и поголемо искуство и ќе ја поддржува и понатаму Македонија во исполнувањето на своите цели за надворешна политика, како и во сите домени на активност.

► Беа истакнати одличната организација на посетата и условите, членовите на романската парламентарна група упатувајќи благодарност на македонските претставници за отвореност, пријателството и топлината со која беа пресретнати и им оставија усни покани за посета на Романија, веднаш по парламентарните избори, или во првиот период на 2007, на сите со кои се сретнаа.

Покажувајќи ја уште еднаш улогата на жената во македонската заедница, одекот на манифестациите посветени нејзе се чувствуваат и сега. Ви претставуваме еден прилог посвете на 8 март.

8 МИ МАРТ ПРАЗНИК НА ЖЕНАТА

Покрај четиригодишната прослава од формирањето на Организацијата на жените, денот 8 март беше празнуван во кадарот на Друштвото на Македонците од Романија во Херкулане.

Во една интимна и пријатна атмосфера, госпога Константина Думитреску, претседателка на Д.М.Р. и госпогица Лиана Думитреску, потпретседателка на Д.М.Р. организираа празнување по повод денот на жената, и посебно на македонската жена, придружено од пријатни изненадувања, уште еднаш покажувајќи дека се одлични предводници и организатори, соединувајќи го корисното со убавото.

Ова празнување беше организирано со двојна цел. Една да се слави жената, а другата имаше социјален карактер преку основањето на една социјална програма за помош на лицата (членови на друштвото) кои имаат најразлични те шкотии, мојата фамилија беше првата која што бенефицираше од оваа програма.

Госпогица Лиана Думитреску и госпога Константина Думитреску одржаа убав говор за овој празник и зановата програма формирана од страна на Д.М.Р. подведувајќи го фактот дека во една заедница и посебно во едно друштво како што сме ние, членовите треба да се помагаат помеѓу нив тогаш кога се наоѓаат во непогода како во една голема фамилија.

Им благодарам посебно на госпога Константина Думитреску и на госпогица Лиана Думитреску за помошта

► Ќтáлнeрeа дeлeгaцeиe пaрлaмeнтaрe рoмáне a Грyпyлy дe прiетeниe cу R. Maceдонia cу прeшeднiи и мeмбрiи Coмисиилor пeнтрy пoлитicá eтeрнá и пeнтрy прoблeмe eурoпeнe s-a дeсфáшyрaт iнтр-o aтмoсфeрá eтeрeм дe cалдá и прiетeнeасcá. Paртeа рoмáнá a рeаfиrмaт фaптyл cá рeлaцiиe и cолaборeа динтe cе дoуá фáри sунт динтoдeаyнa прiетeнeшти, прoфyндe, sincere и прeзeнтe iн тoаtе дoмeниилe виeтii пyблицe дiн Rоmáния, iar R. Maceдонia се бyчyрá дe sустiнeрeа Rоmáния iн dеmеsуrилe салe пeнтрy аtингeрeа pрincипaлeлor oбiеcтivе.

► Pаrtеа rоmáнá a аráтáт iмpоrtаnцá аcоrdyлу CЕFТА pеnтрy R. Maceдонia, care dá pоsibilitateа dе cоmеrц libeр iн zоnа Eурoпeи dе Est, и care rеpрeзintá o mоdаlitate bеnеficiá dе iнtrаrе и cоlаbоrаrе pе piацá eурoпeаná iн gеnеrаl, pеcуm и o pоsibilitate mаrе dе cоlаbоrаrе и dеzvоltаrе а rеlацiилor eсoнoмicе.

► Tоtоdаtá, pаrлaмeнтaрии rоmáni аu аráтáт cá eстe fоаrтe iмpоrtаnт cа, iндifеrеnt dе cine се vа аfлa lа pутeрe, pоliticа pрivind аdеrеаrе sá fиe cоntinuаtá dе gуvern, pеcуm и nеcеситаtеа еxistеnцeи unuи glас cоmun аl clасеi pоliticе iн pрoblеmаticа eурoпeаná. A fоst rеitеrаtá dисpоnibilitateа pártii rоmáne iн iдentificаrеа и strángеrеа cоlаbоráрии dе dоmеniи dе iнtеrеs, pе dоmеniи pрacticе, pеcуm и pеnтрy pуnеrеа lа dисpоziцiа gаzdelor а еxрerienцeи rоmáneшti.

► Pаrtеа rоmáнá аu tиnуt sá subliniеzе cá Rоmáния (care еstе un pоpоr mаrе) dуpá 1 iаnuarie 2007, cánd vа dеveni mеmbrá cу dрeпturi dеplіnе а Uniunii, vа аvеа o pоziцiе pрivilegiatá iн iнtеriоrul UE, pеcуm и un cуvánd gеu dе spus. Atunci, Rоmáния vа аvеа o аltá pоziцiе, o mуlt mаi mаrе еxрerienцá и vа spriјini iн cоntinuаrе Maceдонia iн iндеplnirea oбiеcтivеlор salе dе pоliticá eтeрná, pеcуm и iн tоаtе dоmеniиле dе аctivitate.

► Au fоst аpрeсiatе bунеlе cоndiцii dе оrganizаrе а vizitei, mеmбrии dеlеgацeи pаrлaмeнтaрe rоmáne аdresánd mуltуmиrи rеpрeзntаnцiилor pártii maceдонeнe pеnтрy ospitalitateа, pрiетeния и cáldуrа cу care аu fоst iнтámpinaшi и аu lаnsat iнvitaцii vеrбalе dе а vizita Rоmáния, iмeдiаt dуpá аlеgеrиле pаrлaмeнтaрe, sаu iн pрima pеriоadá а аnului 2007, tуtоrоr cеlор cу care s-au iнтálnit.

Demonstrând încă o dată rolul femeii în comunitatea macedoneană, reverberațiile manifestațiilor dedicate acesteia se mai fac resimțite și acum. Vă prezentăm un articol dedicat zilei de 8 Martie.

8 MARTIE – SĂRBĂTOAREA FEMEII

Alături de cea de a patra aniversare a formării Organizației de Femei, ziua de 8 Martie a fost sărbătorită în cadrul Asociației Macedonenilor din România la Herculane.

Într-un cadru intim și plăcut, d-na Constantina Dumitrescu, președinta A.M.R., și d-ra Liana Dumitrescu, vicepreședinta A.M.R. au organizat această sărbătoare a Femeii, și în special a Femeii macedonene, presărată cu surprize plăcute, dând dovadă încă o dată de buni conducători și organizatori, îmbinând utilul cu plăcutul.

Dar această sărbătoare a avut o dublă intenție. Una de a sărbători Femeia, iar cea de-a doua a avut un caracter social prin inițierea unui program social de întrajutorare pentru persoanele (membrii asociației) aflate în diverse dificultăți, familia mea fiind prima care a beneficiat de ajutorul acordat prin intermediul acestui program.

D-ra Liana Dumitrescu și d-na Constantina Dumitrescu au vorbit foarte frumos despre această sărbătoare și despre noul program al A.M.R., subliniind faptul că într-o societate, și mai ales într-o asociație așa cum suntem noi, membrii acesteia trebuie să se ajute între ei atunci când sunt în impas, ca într-o mare familie.

Mulțumesc în mod special d-nei Constantina și d-rei Liana pentru ajutorul acordat cu această ocazie, precum și cu alte ocazii. Mulțumesc, deasemenea, tuturor celor care au fost prezenți acolo pentru înțelegere și sprijin. Și deși nu prea vorbesc despre

која ни ја пружија во оваа пригода, како и во други прилики. Исто така им благодарам и на тие кои беа таму присутни за разбирањето и за подршката. И покрај не зборувам многу за тоа што го чувствувам, такви работи засекогаш остануваат во мојата душа и во мојот ум, заземајќи посебно место.

По оваа активност госпога Константина Думитреску додели подароци на сите жени присутни таму од страна на друштвото.

Потоа ние, од Фолклорниот Ансамбл Сонце, облечени во македонски народни носии, игравме за нашите мајки, кои таа вечер ја сочинуваа најзначајната и најдрагата публика која сме ја имале и која ќе ја имаме некогаш. И покрај тоа што имавме големи емоции, беше прв пат кога се се одвиваше во најдобар ред, без грешки така како што треба, како една бескрајна почит за тие кои биле и ќе бидат крај нас за секогаш, за нашите МАЈКИ.

Имавме и 3 славеници, тројца родени во месец март, кои така како што е традиција во Д.М.Р, традиција створена од страна на госпога Константина Думитреску беа прославени со шампанско и тотра и им се пееше “За многу години” а потоа примаа честитки од сите присутни.

Но вечерта не заврши овде следувахе богата трпеза, музика и игри до доцните часови, кога уморни и со душеите полни со неизмерна радост и емоции секој замина во својата соба, за одмор пред заминувањето, затоа што следниот ден сите заминавме кон нашите домови.

Не успеавме да ја посетиме многу околината, затоа што времето не беше многу пријателски расположено. Првиот ден беше врнежлив а вториот имаше малку Сонце, а попладнето повторно имаше дожд.

И покрај тоа што беше една кратка средба, таквите срдеби ги засилуваат многу силно врските помеѓу луѓето.

Уште еднаш ви благодарам за се на сите.

За многу години на сите жени од Романија, од Македонија и од цел свет.

Парвулеску Елена Даниела

Интернационалниот фестивал на кој почна да учествува ансамблот “Сонце“ особено затоа што овај се одржа во земја за која се поврзани по душа и род (Република Македонија), несомнено остава белези во душеите и срцата на учесниците. Како што ви ветивме почнуваме одново со материјали посветени на фестивалот “Дионисови Чествувања“ со еден текст напишан со многу чувства.

ПОВТОРНО ДОМА ...

Ми се растрепери срцето од радост кога ја дознав веста дека повторно ќе одам во Македонија, дека повторно ќе одам ДОМА. Приликата беше поврзана со присуството на Друштвото на Македонците од Романија и ансамблот “Сонце“ на манифестацијата “Дионисови Чествувања – 2006“ организирана како и секоја година во Скопје од страна на Фондацијата “Скрб и Утеха“. Навраќањето па и на неколку дена во земјата на моите предци, имаше еден освежувачки ефект, енергетски ист со оној на еден кристален планински извор, испиен во еден летен пеколен ден. Мојата душа тагуваше да пристигне таму, мојата душа со отчукувањето ги одбројуваше моментите до кога пак ќе чекам на македонска земја.

Тик – такот на одминатите моменти до чекорот на лубената земја, отпочна да одбројува наназад уште четврток 23 февруари, рано наутро кога сите се качивме во автобусот. Нетрпеливоста беше голема и времето си поигруваше со мене растегајќи се недозволно многу, продолжувајќи ми ја состојбата на фигуративно чекање. И покрај тоа што надвор беше зима, во мојата душе царуваше лето. Беа спомените од летниот одмор, моментите поминати на брегот на Охридското Езеро, беше благолетно сонце галејки ги водите на езерото, птичјата песна будејќи не наутро, беше звукот на водата удирајќи на брегот, беа прекрасните црквени циглени

цееа ce simt, astfel de lucruri rămân pentru totdeauna în sufletul și în mintea mea, ocupând un loc aparte.

După această acțiune, d-na Constantina Dumitrescu a oferit cadouri din partea asociației, tuturor femeilor prezente acolo.

Apoi noi, cei din Ansamblul de dansuri „Soțe“, îmbrăcați în costume populare macedonene, am dansat pentru mamele noastre, care în acea seară au constituit cel mai important și cel mai îndrăgît public pe care l-am avut și pe care-l vom avea vreodată. Și deși am avut emoții foarte mari, a fost prima dată când ne-a ieșit totul bine, fără greșeli, așa cum trebuia, ca un omagiu pentru cele care au fost și vor fi mereu lângă noi necondiționat, pentru MAMELE noastre.

Am avut și 3 sărbătoriți, 3 persoane născute în luna martie, care, așa după cum este tradiția A.M.R., tradiție instituită de către d-na Constantina Dumitrescu, au fost sărbătorite cu șampanie și tort și li s-a cântat „La mulți ani!“ și apoi au fost felicitate de toți ceilalți.

Dar seara nu s-a sfârșit așa. A urmat mâncarea, muzica și dansul până noaptea târziu, când obosiți și cu sufletele pline de fericire și emoție fiecare s-a retras în camera sa, pentru odihna dinaintea plecării, deoarece a doua zi am plecat înapoi la casele noastre.

Nu am reușit să vizităm prea mult împrejurimile, deoarece vremea nu a fost prea prietenoasă. În prima zi a plouat, iar a doua zi a fost soare puțin, iar după-amiaza a plouat iar.

Chiar dacă a fost pentru scurt timp, a fost frumos și reconfortant. Astfel de reuniuni dezvoltă și întăresc mai mult legăturile dintre oameni.

Uste ednas blagodaram mnogu za se za site.

Za mnogu godini na site zenite od Romanija, od Makedonija i od tel svetot!

Pîrvulescu Elena-Daniela

Festivalurile internaționale la care a început să participe ansamblul “SONȚE”, mai ales dacă acestea se desfășoară într-o țară pentru care există șegături de suflet și de neam (Republica Macedonia), lasă invariabil semne în conștiința și în inima participanților. După cum v-am promis reluăm seria articolelor dedicate festivalului “Dionisovi Cestvuvania” cu un articol scris cu multă sensibilitate.

DIN NOU ACASĂ

A tresărit inima în mine de bucurie la aflarea veștii că vom merge din nou în Macedonia, că vom merge din nou ACASĂ. Prilejul era legat de prezența Asociației Macedonenilor din România și a ansamblului Soțe la manifestările prilejuite de “Dionisovi Cestvuvanie – 2006” organizate ca în fiecare an la Skopje de către fundația “Skrb I Uteha”. Revenirea chiar și pentru puține zile pe pământul străbunilor mei a avut un efect revigorant, energizant echivalent cu acela al unui izvor cristalin de munte băut într-o zi toridă de vară. Sufletul meu tânjea să ajungă acolo, inima mea cu bătăile sale număra clipele până când voi pași din nou pe pământ macedonean.

Tic-tacul clipelor scurse până la momentul punerii piciorului pe pământul iubit, începuse deja numărătoarea inversă încă de joi 23 februarie, dis de dimineață când ne-am urcat cu toții în autocar. Nerăbdarea era mare și timpul se juca cu mine dilatându-se nepermis de mult, prelungind starea de așteptare înfrigorată. Cu toate că era iarnă afară, în sufletul meu era vară. Era aducerile aminte ale taberei de anul trecut, erau momentele petrecute pe malul lacului Ohrid, era soarele dulce al verii mângâind linele ape ale lacului, era cântecul păsărilor sculându-ne dimineața, era sunetul apei lovindu-se de mal, erau acoperișurile de țigla ale bisericuțelor dogorind

2006			МАЈ	31 ден
Д	Н	С	Косар	
п	1	18	Преп. Јован; св. новомч. Јован Јанински	
в	2	19	Преп. Јован Ветхопештерник	
с	3	20	Преп. Теодор Трихински	
ч	4	21	Св. свешт-мч. Јануариј и др.; св. мч. Теодор и др.	
п	5	22	Преп Теодор Сикеот; св. мч. Леонид	
с	6	23	Св. вмч. Георгиј – Гурговден	
Н. 3 за Мироносици; Гл. 2; Утр. Ев. Мк. 71; Лит. Ап. Дела 16; Ев. Мк. 69				
н	7	24	Св. Сава Стратилат; преп. Елисавета; преп. Тома Јуродив	
п	8	25	† Св. ап. и евангелист Марко	
в	9	26	Св. свешт-мч. Василиј Амасиски	
с	10	27	Св. ап. Симеон, брат Господен; преп Јован Исповедник	
ч	11	28	Св. ап-ли Јасон и Сосипатар; Св. мч-чка Керкира	
п	12	29	Св. 9 мч-ци во Кизик; преп. Мемнон Чудотворец	
с	13	30	Св. ап. Јаков Заведеев; св. мч-чка Аргири	
Н. 4 за Раслабиот; Гл. 3; Утр. Ев. Лк. 112; Лит. Ап. Дела 23; Ев. Јн. 14				
н	14	1	† Св. Пророк Јеремиј и преп. Акакиј Серски	
п	15	2	† Св. Атанасиј Велики (летен); св. мч-ци Борис и Глеб	
в	16	3	Св. мч-ци Тимотеј и Мавра	
с	17	4	Преп. мч-чка Пелагија; св. свешт-мч. Силуан (Преполовение)	
ч	18	5	Св. вмч-чка Ирина; св. Мартин и Ираклиј	
п	19	6	Св. праведен и многутрадален Јов	
с	20	7	Спомен од јавувањето на св. Крст; св. мч. Акакиј	
Н. 5 за Самарјанката; Гл. 4; Утр. Ев. Јн. 63; Лит. Ап. Дела 28; Ев. Јн. 12				
н	21	8	† Св. ап. и ев. Јован Богослов; преп. Арсениј Велики	
п	22	9	Св. пр. Исаиј; † св. Николај (летен); св. Христифор	
в	23	10	Св. ап. Симон Зилот; преп. Исидора Јуродива; блаж. Таиса	
с	24	11	Св. Кирил и Методиј Солунски	
ч	25	12	Св. Епифаниј Кипарски	
п	26	13	Св. мч-чка Гликеија; св. мч. Александар	
с	27	14	Св. мч. Исидор; преп. Серапион Синдонит	
Н. 6 за Слепиот; Гл. 5; Утр. Ев. Јн. 64; Лит. Ап. Дела 38; Ев. Јн. 34				
н	28	15	Преп. Пахомиј Велики; св. Ахил Лариски	
п	29	16	Преп. Теодор Освештен; св. Никола Мистик	
в	30	17	Св. ап. Андроник и др.; св. мч. Солохон	
с	31	18	Св. мч. Теодор Анкирски	

покриви вфештени од топлината на црвено златните летни сончеви зраци. Беше лето во мојата душа и мојата фигура ја зрачеше топлина на земјата на која требаше да зачекорам. Ги затворив очите за да спомените на лубеното место ми бидат поблизу и ги стиснав силно клепките за одвивањето на настаните не одмине премногу брзо. Од моментот кога работата на срцето се забрзуваше знаев дека се доближуваме.

Моментот во кој можев да кажам дека повторно сум ... ДОМА се приближуваше. Веќе одмината половина од денот, чинеше да сончевите зраци преку стаклото на автобусот да се слеат на моите затворени очи. Бев предупредена дека дојде моментот ... моментот да повторно зачекорам на македонска земја. Пристигнавме и целиот умор нетрпеливоста и ладното исчекување се изгуби. Стигнавме и одеднаш радоста почна да тече низ моите вени, стоплувајќи го моето здрвено тело и душата полна со надежи. Сонцето танцуваше покрај мојата душа во време што автобусот ја следеше искршената линија која водеше во Скопје. Мојата душа танцуваше од радост и воедно со неа автобусот се паркираше полн со мои пријатели и другари од ансамблот "Сонце".

Скопје не пречека како секогаш полно со топлина. Така почувствував јас и покрај тоа што надвор во слабата вечерна светлина се гледаа многубројни отворени обоени чадори. Не беше само дожд, беа моите топли солзи радосници на повторната средба со градот. Ми се допадна во тој момент да верувам дека не беше дожд, туку дека беа солзите на градот кој ни посака добредојде. Беа солзите на

МАЈ - ФЛОРА

(31 de zile - ziua are 14 ore, noaptea 10 ore)

1	L	Св. Прор. Јеремија; Cv. Ефимие и Ignatiu.
2	M	Адуц. моаџелор. Sf. Ier. Atanasie cel Mare, Sf. Mucenic Esper și Zoe, soția lu
3	M	Св. Св. Timotei și Marva, soția sa; Sf. Mc. Diodor și Rodopian diaconul
4	J	Sf. Mucenită Pelaghia, Cuv. Valerian
5	V	Sf. Mare Mc. Irina, Sf. Mucenici: Neofit, Gaian și Gaie
6	S	Sf. și Dreptul Iov, mult răbdătorul; Cv.: Mamant, Pahomie și Ilarion
7	D	Аратеа семнулуи Св. Crucii la Ierusalim; Sf. Mc. Acachie și Codrat
Duminica a III-a după Paști (a Mironosițelor); Ap. Fapte VI, 1-7; Ev. Marcu XV, 43-46, 1-8; glas 2, voscr. 4.		
8	L	† Sfântul Ap. și Evanghelist Ioan; Cuv. Arsenie cel Mare
9	M	Адуцереа моаџелор Sf. Ierath Nicolae; Sf. Prooroc Isaia; Sf. Mc. Hristofor
10	M	Sf. Apostol Simon Zilotul; Cuv: Ishie Mărturisitorul și Lavrentie
11	J	Sf. Sfințit Mc. Mochie; Sf. Metodie și Chiril, apostolii slavilor
12	V	† Sf. Mucenic Ioan Valahul; Sf. Epifanie al Ciprului; Sf. Gherman, Patriarhul Constantinopolului
13	S	Sf. Mc. Glicheria; Cuv. Serghie Mărturisitorul
14	D	Sf. Mc. Isidor din Hios; Sf. Sfințit Mc. Terapont
Duminica a IV-a după Paști (a Slăbănogului); Ap. Fapte 9, 32-42; Ev. Ioan 5, 1-15; glas 3, voscr. 5.		
15	L	Cuv. Pahomie cel Mare; Cuv. Ahile, Episcopul Lansei
16	M	Cuv. Teodor cel Sfințit; Sf. Mc. Isachie, Simeon și Petru din Vlaherna
17	M	Sf. Ap. Andronic; Sf. Iunia; Cv. Nectarie și Teofan
18	J	Sf. Mc.: Petru, Dionisie și Teodot; Sf. Hristina și cele 7 fecioare împreună cu e
19	V	Sf. Sfințit Mc. Patrachie; Sf. Mc. Chiriachi; Cuv. Memnon
20	S	Sf. Mc. Talaleu; Cuv. Talasie, Cv. Marcu Pustnicul.
21	D	† Sfinții Mari împărați Constantin și Maica sa Elena
Duminica a V-a după Paști (a Samaritanenilor); Ap. Fapte XI, 19-30; Ev. Ioan IV, 5-42; glas 4, voscr. 7.		
22	L	Sf. Mc. Vasilisc și Marcel; Sf. Mc. Sofia
23	M	Cuv. Mihail Mărturisitorul, Ep. Sinadei; Sf. Maria lui Cleopa
24	M	Cuv. Simeon; Sf. Mc. Serapion; Sf. Mc. Marciana
25	J	† A 3-a afare a Capului Sf. Ioan Botezătorul; Sf. Mc. Celestin
26	V	Sf. Ap. Iuda, Sf. Ap. Carp și Alfeu, din cei 70; Sf. Mc. Averchie și Elena
27	S	Sf. Mucenic Iuliu Veteranul; Sf. Sfinții Mc. Terapont și Eliadie; Sf. Mc. Alpie
28	D	Cuv. Nichita Mart., Ep. Calcedonului; Sf. Sfințit Mc. Eutihie și Eliconida.
Duminica a VI-a după Paști (a Orbului); Ap. Fapte XVI, 16-34; Ev. Ioan IX, 1-38; glas 5, voscr. 8.		
29	L	Sf. Mc. Teodosia Fecioara; Sf. Mc. Ep. Olivian și Alexandru
30	M	Cuv. Isaachie Mărturisitorul și Variam; Sf. Mc. Natalie
31	M	Sf. Mc. Eufimie și Ignatiu

căldură sufletească sub razele amurgurilor roșiaticе ale văratecului soare. Era vară în sufletul meu și ființa mea emana căldura pământului pe care urma să calc. Am închis ochii pentru ca memoriile locului iubit să îmi revină prin fața ochilor și am strâns pleoapele pentru ca derularea lor eterică să nu se termine și să se risipească prea repede. Din monetul în care bățiile inimii mi s-au accelerat am știut că eram aproape.

Momentul în care puteam să spun din nou sunt ... ACASĂ se apropia. Deja trecut, mijlocul zilei, făcea ca sorele să trimită raze piezișe prin geamurile autocarului direct în ochii mei închiși. Eram anunțată că venise timpul ... timpul să pun din nou piciorul pe pământ macedonean. Am ajuns, și toată oboseala nerăbdării și a înfrigeratei așteptări s-a risipit. Am ajuns și deodată bucuria a început să-mi curgă prin vine, încălzind corpul amorțit de atâta stat și sufletul plin de speranță. Soarele dansa alături de inima mea în timp ce autocarul urma linia șepuitoare a drumului ce ducea la Skopje. Inima mea dansa de bucurie și odată cu ea parcă și autocarul plin cu colegii și tovarășii mei din grupul Sonțe.

Skopje ne-a întâmpinat ca de fiecare dată plin de căldură. Așa am simțit eu cu toate că afară în lumina amurgului se puteau vedea deschizându-se multicolore umbrele de ploaie. Nu era numai ploaie, erau lacrimile mele calde de bucurie la vederea acestui oraș. Mi-a plăcut în acel moment să mă gândesc că de fapt nu era ploaie, erau lacrimile orașului care îmi ura bine ai venit. Erau lacrimile unui oraș care asemeni unui dalb bunic își vedea stră strănepoții întorcându-se la el..

еден град кој како и еден прадедо си ги гледаше своите правници како се враќаат кај него.

Мракот сеплушти над градот, покривајќи го со една белуздава мека постилка градот чуван од Милениумскиот Крст. Тивките води на Стариот Вардар, поминуваа тивко шепотејќи низ градот, носејќи го со нив мирот и тишината на фебруарските ноки. На градските улици кои чиниш беа послани се слушаше само отчукувањето на моето срце кое повторуваше Ско-пје Ско-пје. Сонот полека ме совлада, донесен од ритамот на капките кои пагаа на прозорецот.

Следниот ден кога се разбудив светот ми изгледаше неизмерно убав, и покрај тоа што надвор врнеше, мене ми се чинеше дека секоја капка е една капка на амброзија која ти дава надчовечка сила, есенца која се собираше во бокалот на мојата душа. Беше денот кога требаше нашиот ансамбл "СОНЦЕ", да се претстави пред скопската публика, да го одржи спектаколот подготвен со толку лубов.

Дојде моментот на настапот, топлината на публиката не обзема и ни причини да се чувствуваме послани. Одеднаш времето се рашири, ритамот на моето срце го позајми ритамот на мелодиите од спектаколот и го израмни со ритамот на срцата на моите колеги. Игравме во ист ритам, живеевме во ист ритам, во ритамот на македонскиот мелос. Волшебството се прекина кога во салата одекнаа аплаузите на присутните. Тогаш јас почувствував и сите почувствувавме дека сме повторно ... Дома. Бевме помеѓу наши.

Останатите денови поминати таму одлетаа многу брзо, времето навраќајќи се на своите нормални вредности. Ниту не се секавам како одмина времето на враќање во Романија.

Рауци Александра

Răuți Alexandra

Sărbătoarea Sfințelor Paști să vă aducă lumină în suflete și bucurie în inimi alături de cei dragi !

Aceasta este urarea făcută de către deputata Liana Dumitrescu, anul acesta, tuturor macedonenilor.

ВЕЛИГДЕНСКИ ЧЕСТИТКИ

На честитката испратена од страна на раководството на ДМР и пратеничката Лиана Думитреску, примивме многу одговори. Ви претставуваме некои од нив:

"Да ви даде Господ здравје, среќа и успех во политичката кариера, имајќи во предвид, дека го носите кон небесноста факелот на македонскиот национален дух!" Редакцијата Македонско Сонце

"Ви благодариме на убавите честитки и истото и на вас ви го посакуваме. Христос Воскресна! Раководство на ОМО Пирин – Република Бугарија

"Од страна на Амбасадата на Македонија во Отава, од господинот Амбасадор Сашко Насев, како и од страна на Генералниот Совет на Македонија во Торонто, Генералниот советник Слободан Трајковски и на Советникот Бранко Трајковски ви посакуваме Среќни Велигденски Празници вам и на вашите фамилии. Христос Воскресна!

FELICITĂRI DE PAȘTE

La felicitarea trimisă de către conducerea A.M.R. și deputata Liana Dumitrescu, s-au primit multe răspunsuri. Vă prezentăm unele dintre ele :

"Fie ca Dumnezeu să vă dea sănătate, fericire și succes în cariera politică, având în vedere că purtați spre înălțimi spiritul național macedonean !" - Redacția publicației Machedonsco Sonțe.

"Vă mulțumim pentru frumoasele urări și vă urăm și dumneavoastră la fel. Cristos a Înviat !" - conducerea OMO Pirin - Republica Bulgaria.

"Din partea Ambasadei Macedoniei din Ottawa, a E.S. Domnul ambasador Saško Nasev, precum și din partea Consulatului General al Macedoniei în Toronto, a Consuliului General Slobodan Trajkovski și a Consuliului Branko Trajkovski vă urăm un Paște fericit dumneavoastră și familiilor dumneavoastră. Cristos a Înviat !

НАСТАНИ НА МЕСЕЦОТ

► Во периодот 31 марти 01 април, Д.М.Р., организираше округла маса на тема : "Младите македонци и учеството во јавниот живот - Законот за Националните Малцинства". ► На иницијатива на раководството на Друштвото на Македонците од Романија, и лично на госпога Константина Думитреску и пратеник Лиана Думитреску, на почетокот на месец април, македонците од Романија ги имаа за право како гости децата од хорот на "Златно Славејче" во поскратена форма, тие одржувајќи неколку претстави од кои една во седиштето на

EVENIMENTELE LUNII

► În perioada 31 martie - 01 aprilie, A.M.R. a organizat masa rotundă cu tema : "Tinerii macedoneni și participarea la viața publică - Legea Minorităților Naționale". ► La invitația conducerii Asociației Macedonenilor din România (9-10 aprilie), și personal a doamnei Constantina Dumitrescu și deputatei Liana Dumitrescu, la începutul lunii aprilie, macedonenii din România au avut drept oaspeți pe copiii corului "Zlatno Slaveice" în forma sa restrânsă, ei oferind câteva spectacole

Парламентот на Романија и една во седиштето на Д.М.Р. ► Манифестацијата “Македонски традиции во зоната на Баилешти” се одржа во периодот 15-16 април. ► Во периодот 21-25 април во седиштата на Д.М.Р. од Букурешти, Крајова, Баилешти, Урзикуца и Темишвар, се одржа манифестацијата “Велигден заедно”. ► Во последните денови на месец април и почетокот на мајскиот месец, во седиштето од Букурешти на Д.М.Р. се одржа манифестацијата “1-и Мај – Празникот на тие што работат”.

ВЕЛИГДЕН

Божествениот збор е дел од религиозните институции.

Култниот зборт со латинско потекло од глаголот коло-колере, кој се преведува да ја обработиш земјата, да ја згрижиш, да ја накутиш, да ја причестиш, да ја славиш, да се населиш, го изразува актот на Славењето на Господ или култивирање на сентиментот на слава на Божественото.

Потеклото на Божествениот култ е исто толку старо, како и религијата и тоа се базира на нормалните човечки предиспозиции, кои Господ му ги всадиол нему кога го создавал, да го луби од душа својот Создател, манифестирајќи си ја својата зависност во однос на неговиот Креатор или преку збор и дело, венерирајќи Го, фалејќи Го, барајќи Му помош и благодарејќи Му за се што му нуди да живее на земјата.

Со самото развивање на човечкиот род се развил и Божествениот култ, наследниците на Каин нарушувајќи го, а пак тие на Сет зачувувајќи го во една почиста форма.

Божествениот култ од времето на Патриарсите бил едноставен, без ниту еден специфичен ритуал, додавајќи му се одрежувањето. Мојсие го комплетираше и развил организирајќи ги религиозните институции да одговараат со двојната мисија на Израел, зачувувањето на верата во единствениот и вистинскиот Бог и подготвувањето на човештвото за доаѓањето на Спасителот Христос, кој да ја обнови врската помеѓу Божественоста и човекот, врска прекината со паѓањето на човекот во грех.

Празниците вообичаено се празнични денови посветени на влукениста во Бога или чествување на значајните моменти од човековиот живот. Од религиозна гледна точка, тоа се свети времиња во кои израелците биле задолжени да учествуваат во поглед на манифестирањето на сентиментите на почит кон Господ.

Циклусот на годишните празници опфаќа Велигден, Педесетината и Логорувањето, кои претставуваат трите најзначајни моменти од нивната Историја. Чудесното излегување од Египет и спасувањето од смрт на новороденчињата на израелците, примањето на законите на Синајската Планина, по три месеци од нивниот егзодус и опстојување во време од повеќе од 40 години низ пустините во шатори. Но надвор од нивниот историски карактер, овие празници се во врска и со земјоделските работи. На тој начин Велигден е празникот кој го означува почетокот на жетвата, Педесетината го означува завршетокот на жетвата и Шаторите означувајќи го моментот на жетвата. Овие празници се слават преку поворки на светиот дом.

Велигден го зафаќа првото место од годишните празници и се празнува на 14(Нисан) април, пролетта, како знак на преродба на израелскиот народ, на еден нов живот и живот на слободна верба и без египетско ропство. Во Стариот Завет, Велигден се нарекува Господов празник: Тој ден да биде за помен и вистински да го славите Господовиот празник, од колена на колена, како вечност да постане (изв. 12,14), тоа што ја потврдува неговата Божественост во спомен на ослободените израелци од египетското ропство и на прочистувањето на првороденчињата на израелците, на тој начин добивајќи право на слобода и нов живот. Затоа Велигден се прославува со голема радост 7 дена, на историскиот мотив на создавањето додавајќи се, по влегувањето на Светата Земја, и необработената.

Генералниот термин за Велигден произлегува од зборот Песач = поминува, и како наднава индицирајќи го поминувањето на полноќ на Господ, кога Ангелот на мртвите удрил по првороденчињата на Египет и ги заштитил израелските. “Затоа што Господ ќе помине да удри по Египет, и гледајќи крв на горниот праг на вратата и на двете вратички, Господ ќе помине покрај вратата и нема да дозволи на погубителот да влезе во вашите куќи, за да ве удри” (изв. 12,23).

Велигденскиот празник бил наречен и азимски празник, благодарение на фактот што во време од 7 дена се јаде само непотквасен леб “Да го празнуваш азимскиот празник, седум дена да јадиш азим во месецот на Авив, како што ти наредив, затоашто во тој месец испадна од Египет, да не се пјавиш пред мене со празна рака” (изв. 23,15)

Во поглед на празнувањето на Велигден се разликуваат три етапи: првата е вечерта од излегувањето од под египетско ропство и до влегувањето во Светата Земја, втората во Светата Земја до

dintre care unul la sediul Parlamentului României și unul la sediul central al A.M.R. ► Ацтијона “Традиции македонене в зона Бăилештиului” s-a desfășurat в периода 15-16 aprilie. ► В периода 21-25 aprilie la sediile din București, Craiova, Băilești, Urzicuța și Timișoara ale A.M.R. s-a desfășurat ацтијона “Sfintele Paști впреună”. ► В ultimele două zile ale lunii aprilie și в prima zi a lunii mai, la sediul din București s-a desfășurat ацтијона “1 Mai - Sărbătoarea celor ce muncesc”

ПАШТИЛЕ

Cultul divin face parte din instituțiile religioase.

Cuvântul “cult” de origine latină vine de la verbul “colo-colere”, care se traduce prin “a lucra ogorul, a îngriji, a вmpodobi, a cinsti, a onora, a lucra, a se stabili”, exprimă actul de cinstire a lui Dumnezeu sau cultivarea sentimentului de cinstire a divinității.

Originea cultului divin е tot atât de veche ca și religia și еl се bazează pe predispoziția firii omului, pe care Dumnezeu i-a sădit-o аcеstuiа la creație, de а adora din suflet pe Ziditorul său, manifestându-și dependența sa față de Creatorul său prin cuvânt și faptă, venerându-L, lăudându-L, cerându-I ajutorul și Ы mulțumește pentru toate câte i le oferă ca să viețuiască pe pământ.

Odată cu dezvoltarea neamului оmenesc s-a dezvoltat și cultul divin, urmașii lui Cain alterându-l, iar cei ai lui Set păstrându-i о formă mai curată.

Cultul divin din vremea patriarhilor era simplu, fără nici un ritual special, adăugându-i-se circumciziunea. Moise l-a completat și dezvoltat organizând instituțiile religioase care să corespundă cu dubla misiune а lui Israel, păstrarea credinței в unicul și аdevăratul Dumnezeu și pregătirea оmenirii pentru venirea Mântuitorului Hristos, care să restabilească legătura dintre om și divinitate, legătură ruptă оdată cu căderea omului в păcat.

Sărbătorile sunt в general zile festive вchinatе adorării lui Dumnezeu sau cinstirii momentelor importante din viața omului. Din punct de vedere religios, ele sunt timpuri sfinte la care israeliții erau obligați să participe в vederea manifestării sentimentelor de venerare față de Dumnezeu.

Ciclul sărbătorilor anuale cuprinde Paștile, Cincizecimea și Corturile, care reprezintă cele mai de seamă trei momente din istoria lor: ieșirea minunată din Egipt și salvarea de la moarte а primilor născuți din Israel, primirea Legii pe muntele Sinai, după 3 luni de la exodul lor și viețuirea timp de 40 de ani prin pustie в corturi. Dar, в аfară de caracterul lor istoric, аcеste sărbători sunt в relație și cu muncile agricole. Astfel, Paștile este sărbătoarea вnceputului secerișului, Cincizecimea а вcheierii secerișului și Corturile desemnând momentul culesului. Аcеste sărbători sunt prăznuite prin pelerinaj la locașul sfânt.

Paștile (chag hapesach) ocupă primul loc вtre sărbătorile anuale și се prăznuiește la 14 Nissan (aprilie), primăvara, ca simbol al renașterii poporului Israel la о viață nouă și liberă de credințele și robia egipteană. В Vechiul Testament, Paștile се numește “sărbătoarea Domnului” (chag layachve): “Ziua аceea să fie spre pomenire și să prăznuți вtr-вnsа sărbătoarea Domnului, din neam в neam; а аșeazare veвnică s-o prăznuiti.” (Ieș. 12, 14), ceea ce confirmă instituirea lui divină в аmintirea eliberării israeliților din robia egipteană și а cruzării primilor născuți ai israeliților, căpătând astfel libertatea și dreptul la о viață nouă. De аceea Paștile се serbează cu mare bucurie timp de 7 zile, la motivul istoric al instituirii adăugându-se, după intrarea pe pământul Țării Sfinte, și cel agrar.

Termenul general de Paști derivă de la verbul “pesach = а trece” și са substantiv indicând trecerea Domnului la miezul nopții, când вngerul morții а lovit pe cei dintâi născuți ai Egiptului și i-a cruzat pe cei din Israel: “Căci are să treacă Domnul să lovească Egiptul; și văzând sângele de pe аragul de sus și de pe cei doi ușori, Domnul va trece pe lângă ușa și nu va вngădui pierzătorului să intre в casele voastre, ca să vă lovească.” (Ieș. 12, 23).

Sărbătoarea Paștilor era numită și “sărbătoarea azimelor” (chag hammatoh) datorită faptului că timp de 7 zile се consumа pâine nedospită: “Să ții sărbătoarea azimelor. Șapte zile să mănânci azime в timpul lunii lui Aviv cum ți-am poruncit, căci в аcea lună ai ieși din Egipt; să nu те вnfățișezi вaintea Mea cu mâna goală.” (Ieș. 23, 15).

В ce privește modul de prăznuire al Paștilor се disting trei etape: prima este cea din seara ieșirii din robia egipteană și până la intrarea в Țara Sfântă, а doua в Țara Sfântă și până la robia babiloneană și а treia după robia babiloneană.

Вавилонското ропство и третата по вавилонското ропство.

Според првиот начин на празнување, секој израелец, глава на фамилијата, требало да одбере по едно јагне или јаре од машка страна едногодишно и без телесни дефекти, кое да го чува од 10 (Нисан) април до дента на 14, кога според божјите заповеди, било жртвувано помеѓу деветте вечери. По жртвувањето на животното, премачкувањето на прагот на вратата и на страничните делови на куќата каде се конзумирало, следувало подготвувањето да биде испечено со сите ситни делови во фурна, без претходно да биде варено или да му биде скршено некоја коска. Вечерта на 14 нисан било јадено со азими и со горчливи тревы од страна на израелците, кои биле облечени, загреани, обуени како да се подготвени за пат. Азимата било симбол на светоста и на чистотата, а пак горчливите тревы било да си припомнат за суровиот живот во Египет. Тоа што останувало недојадено од Велигденското јагне, и покрај тоа што се обединувале две фамилии, ако едната била помалкубројна не се оставало да се јаде наредниот ден, туку се горело. Исто така не било дозволено од јагне шкото месо да се носи на пат и да им се дава на необрежаните и начесните. Непочитувањето на заповедта за конзумирањето на велигденското јагне се казнувало со смрт преку каменување, затоа што Велигден е празник Господов и на вечен помен: „Тој ден да биде за спомен, и да го празнувате вистински празникот Господов, од колено на колено и да, како вечен спомен да го празнувате“ (изв.12,14), „А пак чистиот човек, кој не се наоѓа далеку на пат и не ќе го слави Велигден, да се оддели од својот народ, затоа што не донел дар на Господ на време. Тој човек ќе си го носи неговиот грев.“ (број 9,13) Мозаичкиот закон предвидува и тие што се на пат и нечистите преку допирање на мртво тело да го празнуваат Велигден на 14 април идниот месец. Дар да принесат на 14 ден на следниот месец, вечерта и да го јадат со азим и со горчливи тревы. (број 9,11).

Од 7 дена посветени на пресветиот Велигден, само првиот и последниот се славеа со свет собир и без ништо да се работи, да во саботен ден, ден пред светиот собир, а во седмиот ден светиот собир, и во тие денови да не вршите никаква работа, освен тоа што треба за јадење, само тоа да правите. (изв.12,16). Во 7 дена не се јаде освен посно (14 -21 нисан), секој потквасен леб е забранет и тој кој ќе јаде потквасен леб бил убиван. „Секој ден да јадете посно и потквасен да го исфрлите од вашата куќа уште од првиот ден, затоа што кој ќе јаде потквасено во седумте дена неговата душа ќе биде истерана од Израел.“ (изв.12,15). Непотквасениот леб припомнувал за непотквасеното тесто кое го печеа израелците вечерта кога бегаа од Египет, и истовремено симболизира, преку отсутството на ферментите за потквас чистота, избавување од состојба на обземеност и повик до синовите на Израел на чист и свет живот.

Со самото влегување на израелците на Светата Земја, церемонијата на празнувањето на Велигден се променува малку во однос со новата ситуација на израелците. На тој начин се жртвуваат само јагниња кои се колеа во светиот храм. Со јагнешката крв не се мачкаа прагот и страничните делови на влезовите на домовите на израелците, туку светото лице ја истура крвта пред алтарот.

Исто на Велигденскиот церемониал овде се наодава и донесувањето на пченичен сноп на вториот ден на празникот, кој претходно бил нишан пред Господ и од овој момент се сметаа седумте недели на празнувањето на педесетината. Заедно со снопот се жртвувало и јагнето без метани, како холокауст на кој се додава некрваво жртвување состојки се во брашно од стара пченица помешано со зетин како мир на Господ и вино.

Во 7 ден се завршувало со Велигденскиот празник со Свет Собир и одмор и со право беше сметано за затворање на празникот Господов. Шест дена да јадеш непотквасен леб, а пак во седмиот ден се затвора празникот Господот свој Господов, да не работиш ништо во тие денови, освен што е за душа.

По бабилонскиот егзил, под влијание на рабините се разви ритуалот на празнувањето на Велигден. На тој начин, вечерта на 14 нисан, во секоја еврејска куќа, членовите на фамилијата си ги миеле рацете и нозете, за да може да учествуваат на жртвената гозба. По тоа главата на фамилијата го благословувал јадењето, јагнешкото месо, азимата, горчливата трава, оџет помешан со плодови и пијалок. За време на обичајот вообичаено се конзумираат 4 чаши вино, најчесто црвено.

Сегашното именување на Велигденското празнување е тоа од СЕДЕР, затоа што церемонијата има еден специјален ред(седер).

Според напаметното во Стариот Завет, Велигден се слави од Господ во спомен на ослободувањето на израелците од египетското ропство и на нивното повикување од Господ да имаа право на слободен живот: Да го пазишмесецот Авив и да го празнуваш Велигденот на Господ твојот Бог, затоа што во месец Авив те извади Господ твојот Бог од Египет во ноќта. (изв.16,1).

жртвувањето на Велигденското јагне има едно типично значење. Јагнето, како симбол на кротоста и чистината предзамисла на Господовото јагне., Вториот ден Јоан го гледа Исус доаѓајќи кон него и велејќи му: еве го Господовото јагне тоа кое ќе го крене гревот на светот. (Јоан.1,29), кој се жртвува за гревовите на целото човештво

Potrivit primului mod de praznuire, fiecare izraelit, cap de familie, trebuia sa aleaga din turma sa un miel sau un ied de parte barbatesca de un an si fara defecte corporale, pe care sa-l pastreze de la 10 Nissan (aprilie) pana in ziua de 14 cand, potrivit poruncii divine, il junghia intre cele doua seri. După junghierea animalului, ungera pragului si a partilor laterale ale casei unde se consuma, urma pregatirea lui pentru a fi fript cu toate maruntaiele in cuptor, fara a fi inainte fiert si fara sa l se zdrobeasca vreun os. In noaptea de 14 Nissan era consumat cu azime si cu ierburi amare de catre izraeliti, care erau imbracati, incinsi, incalitati si cu toiag, ca si cum ar fi gata de drum. Azima era simbolul sfintheniei si al curatiei, iar ierburile amare erau aducerea aminte a vieții aspre din Egipt. Ceea ce ramanea neconsumat din mielul pascal, desi se uneau doua familii, daca una era mai putin numeroasa, nu era permis sa fie lasat pentru a fi consumat a doua zi, ci se ardea. De asemenea, nu era permis sa fie dusă carnea mielului pascal peste drum și din carnea lui să consume cei necircumciși și necurați. Nerespectarea poruncii privind consumarea mielului pascal se pedepsea prin uciderea cu pietre, deoarece Paștile este sărbătoarea Domnului și așezământ veșnic: "Ziua aceea să fie spre pomenire și să praznuieți într-însa sărbătoarea Domnului, din neam în neam; ca așezare veșnică s-o praznuieți." (Ieș. 12, 14); "Iar omul curat, care nu se află departe în călătorie și nu va face Paștile, sufletul acela să se stărpească din poporul său, că n-a adus dar Domnului la vreme. Omul acela își va purta păcatul său." (Num. 9, 13). Legea mozaică prevede ca și cei aflați în călătorie sau cei necurați prin atingerea de un trup mort să praznuiască Paștile, dar în luna următoare și tot în ziua a 14-a (14 Jjar): "Dar să le facă în ziua a paisprezecea a lunii a doua, seara, și să le mănânce cu azime și cu ierburi amare;" (Num. 9, 11).

Din cele 7 zile închinatе preamării Paștilor, numai prima și ultima se sărbătoreau cu adunare sfântă și încetarea oricărui lucru, ca în zilele de sâmbătă: "În ziua întâi să aveți adunare sfântă, în ziua a șaptea iar adunare sfântă; și în acele zile să nu faceți nici un fel de lucru decât numai cele ce trebuie fiecăruia de mâncat, numai acelea să vi le faceți." (Ieș. 12, 16). În cele 7 zile nu se consuma decât azimă (14-21 Nissan), toată pâinea dospită fiind interzisă și cel ce o mânca era ucis: "Șapte zile să mâncați azime; din ziua întâi să depărtați din casele voastre dospitura, căci cine va mânca dospit din ziua întâi până în ziua a șaptea, sufletul aceluia se va stărpi din Israel." (Ieș. 12, 15). Pâinea nedospită aducea aminte de aluatul nedospit pe care l-au copt în noaptea ieșirii israeliților din Egipt și, totodată, ea simbolizează, prin lipsa fermenților de dospire curăția, prevenirea stării de corupție și chemarea fiilor lui Israel la o viață curată și sfântă.

O dată cu intrarea israeliților pe pământul Țării Sfinte, ceremonialul sărbătoririi Paștilor se modifică puțin în raport cu noua situație a israeliților. Astfel, de Paști se sacrifică numai miei care se junghiau la locașul sfânt. Cu sângele mielului nu se mai ungeau pragul și părțile laterale ale intrărilor de la locuințele israeliților, ci preotul îl vărsa la piciorul altarului.

Tot aici se adaugă la ceremonialul Paștilor aducerea snopului de orz a doua zi a praznicului, care era legănat înaintea Domnului și din acest moment se calculau cele 7 săptămâni pentru praznuirea Cincizecimii. Împreună cu snopul se jertfea un miel fără meteahnă, ca holocaust la care se adăuga sacrificiul nesângeros constând din făină de grâu vechi amestecat cu untdelemn ca mireasmă bineplăcută Domnului și vin.

În ziua a 7-a se termina praznicul Paștilor cu adunare sfântă și repaus și era considerată drept "încheierea sărbătorii Domnului": "Șase zile să mănânci pâine nedospită, iar în ziua a șaptea este încheierea sărbătorii Domnului Dumnezeului tău; să nu lucrezi în acele zile nimic; fără numai cele pentru suflet." (Deut. 16, 8).

După exilul babilonian, sub influența rabinilor s-a dezvoltat ritualul praznuirii Paștilor. Astfel, în seara zilei de 14 Nissan, în fiecare casă de evrei, membrii familiei își spălau mâinile și picioarele, pentru a putea participa la ospățul sacrificial. După aceea, capul familiei binecuvânta mâncărurile – carne de miel, azima, ierburile amare, oțet amestecat cu fructe și băutura. În timpul ritualului se consumau 4 pahare de vin, de obicei negru.

Denumirea actuală a ceremoniei tradiționale a sărbătorii Paștelui este cea de „Seder”, deoarece ceremonialul are o ordine specială (seder).

Potrivit celor menționate în Vechiul Testament, Paștile a fost instituit de Dumnezeu în amintirea eliberării israeliților din robia egipteană și a alegerii sale ca popor al Domnului chemat la o viață liberă: „Să păzești luna Aviv și să praznuiești Paștile Domnului Dumnezeului tău, pentru că în luna Aviv te-a scos Domnul Dumnezeu tău din Egipt, noaptea.” (Deut. 16, 1).

Jertfa mielului pascal are un înțeles tipic. Mielul, ca simbol al blândei și curățeniei preînchipuie pe „Mielul lui Dumnezeu”: „A doua zi

Друштвото на Македонците од Романија

Asociația Macedonenilor din România
Друштвото на Македонците од Романија

Adresa este : București,
strada Thomas Masarik, nr.
29A, sector 2

Telefon : 212.09.22

Telefon/Fax : 212.09.23

Email :asmacedonenilor@yahoo.com.sg

VIZITAȚI
www.macedoneni.ro

*Publicație editată de Asociația
Macedonenilor din România, cu
sprijinul Guvernului României -
Departamentul pentru Relații
Interetnice din cadrul Secretaria-
tului General al Guvernului
României*

ISSN : 1582-831x

Directorul ziarului
Liana Dumitrescu

Redactor Șef
Constantina Dumitrescu

Redactor
Laura Rogobete

Tehnoredactare computerizată
Laura Rogobete

Traducere
Marjan Mihajlov

и за нивно помирување со Господ.

Празнувањето на Велигден опфаќа два момента: жртва за чистење на гревовите преку крвопролевање како и кај другите крвни жртви, Велигденската гозба која претставува комуникација со Господ. Како и жртвата и гозбата има едно типично значење префигурирајќи Свето Еухаристие, преку кое се осигурува комуникацијата со Господ на тие кои ја примиле Тајната на Светот Крштение. За да биде задржана комуникацијата со Господ, редот на жртвувањето на јагнето предвидува негово целосно печење без да биде скршена некоја негова коска кога се јаде. Некршењето на коските било почитувано од римските војници кои не му ги искршеле стапалата на Спасителот кога бил Раснат на Крст: Се случи ова за да биде почитувано тоа што е запишано во Светото писмо. Нема да му се здоби ниту една коска. (Јоан 19,36). Ако во стариот тестамент се славеше преку гозбата посинувањето на Израел од страна на Господ, а пак преку некршењето на коските, означувало зачувување на единството на народот во поглед на единството со Господ, овие предвидувања се донесени во Новиот Тестамент преку жртвата на Голгота.

Жртвата на Велигденското јајце преку својот двоен аспект - жртвување за бришење на гревовите и како жртва за мир или за задржување на врската со Господ останува најтипична од жртвувањата во Стариот Завет. Тоа го префигурира Христијанскиот Велигден кое стои во ослободување на човештвото од робијата на прадедовскиот грев и обовување на врската помеѓу креатурата и Креаторот. Ако во Стариот Завет Господ интервенира за ослободување од под египетското ропство, со навршување на времето ќе ја направи истата работа за целото човештво кое го избавува од робијата на сатаната. Во основата на Јудејскиот Велигден се состои ослободувањето од видливата робија, Христијанскиот Велигден, избавување од невидливата робија. Поради овој мотив постојат разлики помеѓу начините на празнување и во поглед на времето на нивното донесување. На тој начин жртвувањето на јагнето е донесено помеѓу двете вечери, а пак жртвата на Спасителот пред овој вообичаен момент. Оваа разлика не била почитувана од првите Христијани кои го славеле Велигден славејќи го на иста дата со Јудистите, но со времето ќе се почитува неделата на Светото Воскресение на една дата која не е идентична со денот 14 Ниссан.

Срекен Велигден!
Христос Воскресе!

Парвулеску Елена Даниела

a văzut Ioan pe Iisus venind către el și a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii.” (Ioan 1, 29), care s-a jertfit pentru iertarea păcatelor întregii omeniri și pentru împăcarea acesteia cu Dumnezeu.

Sărbătoarea Paștilor cuprinde 2 momente: jertfa de curățire a păcatelor prin turnarea sângelui ca și la celelalte sacrificii sângeroase; ospățul pascal care simbolizează comuniunea cu Dumnezeu. Ca și jertfa pascală, ospățul are un înțeles tipic prefigurând Sfânta Euharistie, prin care se asigură comuniunea cu Dumnezeu celor ce au primit Taina Sfântului Botez. Pentru a fi păstrată comuniunea cu Dumnezeu, rânduiala jertfei mielului pascal prevedea frigerea lui în întregime și nezdobirea oaselor lui, când se consuma. Nezdobirea oaselor a fost respectată de soldații romani care n-au zdrobit fluieretele picioarelor Mântuitorului răstignit pe Cruce: „Căci s-au făcut acestea, ca să se împlinească Scriptura: „Nu I se va zdrobi nici un os.”” (Ioan 19, 36). Dacă în Vechiul Testament prin ospățul sacrificial se serba înfierea lui Israel de către Dumnezeu, iar prin nezdobirea oaselor, era simbolizată unitatea și integritatea poporului în vederea păstrării unității cu Dumnezeu, aceste preînchipuiri sunt aduse în Noul Testament prin jertfa de pe Golgota.

Jertfa mielului pascal cu aspectul său dublu – de jertfa pentru ștergerea păcatelor și ca jertfa de pace sau de păstrare a legăturii cu Dumnezeu rămâne cea mai tipică dintre sacrificiile Vechiului Testament. Ea prefigurează Paștile creștin care stă în legătură cu eliberarea omenirii de sub robia păcatului strămoșesc și refacerea legăturii dintre Creator și creatură. Dacă în Vechiul Testament Dumnezeu a intervenit pentru eliberarea israeliților din sclavia egipteană, la „plinirea vremii” va face același lucru pentru întreaga omenire pe care o mântuiește din robia satanică. La originea sărbătorii Paștelui iudaic stă eliberarea dintr-o robie văzută, la cea a Paștelui creștin, mântuirea dintr-o robie nevăzută. Din acest motiv există o deosebire între modul de a fi sărbătorite și cu privire la timpul aducerii lor. Astfel, jertfa mielului pascal a fost adusă între cele 2 seri, iar jertfa Mântuitorului înainte de momentul acesta obișnuit. Această deosebire nu a fost respectată de primii creștini care serbau Paștile lor la aceeași dată cu iudeii, însă, cu timpul, se va respecta duminica Sfintei Învieri la o dată care nu este identică cu ziua de 14 Nisan.

Paște Luminat! Hristos a înviat!
Pirvulescu Elena Daniela

CONȚINUT :

Istoricul Paștelui	2-4
Vizită oficială a deputatei macedonene	4-6
8 Martie	6-7
Din nou acasă ...	7-9
Calendar ortodox	8
Felicitări	9
Evenimentele lunii	9-10
Paștile	10-12

СОДРЖИНА

Историјата на Велигден	2-4
Официјална посета на македонскиот пратеник	4-6
8-ми март	6-7
Повторно дома ...	7-9
Православен календар	8
Честитки	9
Настани на месецот	9-10
Велигден	10-12